

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRANK SAKSER, president.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 109 Greenwich
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Price of paper: 10 cents per copy.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
venom nedelje in praznikov.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

For rates of advertising, send for a copy of the
Slovenic Daily, or apply to the publisher.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in
Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on July 1, 1902.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Postmaster: Please send address changes to
"GLAS NARODA", 109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Postpaid.

Published by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Telephone: 1279 Rector.

Printed by the Slovenic Publishing Company,
109 Greenwich Street, New York City, N. Y.

Copyright, 1902, by the Slovenic Publishing Company.

Second-class postage paid at New York City, N. Y.

Medsebojna očitjanja.

Newyorški policijci komisar general Bingham je rekel, da so naselniki vzrok številnih tihodelstev proti državi.

Coroner Acitelli je imenoval radi tega komisarja "izmeček iz Boetona", ter je zagovarjal svoje rojake — Italijane.

Kdor zmerja, napravi krivico, in v tem slučaju se dokazuje krivica lahko obema. Velika večina lopovov, katere se vjame, so Italijani. Nasprotnega ne more trditi coroner, če ne trdi trdit nesrečnice. Kdor pozna Italijane, njih mišljenje, pomanjkanje dostojanstva in moralne v njihovi domovini, se ne bode čudil radi tega.

Sploh pa ni Bingham imenoval izrečno Italijane, a da leži baš na teh največ krivde, dokazuje to, da je coroner Acitelli čutil potrebo braniti svoje rojake.

Toda tudi Bingham nima prav, če zvrzta vso krivdo na naselnike. Sploh pa je vprašanje glede zločinov policije in nima nobene zveze z naselništvom.

Da pa zasledijo newyorški policija le take ljudi, kateri so prišli mednarodno iz Evrope, dokazuje dvoje: prvič, da niso ti tako prefriganji kot njihovi tovariši v Ameriki, drugič pa korupcija ameriške policije. Javna tajnost je, da je policija naravnost v zvezi z mnogimi zločini in da se dogajajo ti naravnost pod njenim pokroviteljstvom. Ameriški lopovi vedo dobro to, zato odmerijo že vnaprej "komisij" tistim, kateri jih varujejo. Da bi jih po storjenem zločinu kdo nadlegoval, se ni bati. Le če se jih zaloti pri zločinih samih, se večinoma opreže, ker jim gre policija na roke, če treba tudi s svojimi revolverji.

Krivda je torej na obeh straneh, pri Binghamu in Acitelliju. Zato bi bilo še boljše, če bi bila oba — molčala.

Spor med Madjari in Hrvati.

POLOM OGRSKE USTAVE.

Ogrska vlada je storila nekaj, česar ne bi bil nikdo pričakoval: prežagala je vejo, katere so se Madjari doslej toliko krčevito oprijemali. Minister za trgovino, Fran Košut, ta nesposobni sin "velikega" očeta, menda najnesposobnejši minister, kolikor jih je imela Ogrska doslej, je pogazil ogrski parlamentarizem in ogrsko ustavo.

Vzrok velikemu konfliktu med madjarsko večino in hrvatsko manjšino v skupnem saboru je znan. Košut je hotel s svojo železniško pragmatiko uzakoniti dosedanja praksa madjarske vladne na Hrvatskem. Temu se je Hrvatje uprli z zobmi in nohti. In njihov odpor je bil tako odločen in izdaten, ker je fundiran po zakonu in jasnih pogodbah, da je ogrska vlada izgubila vsako nado, da bi mogla železniško predlogo parlamentarno rešiti. V tej skrajni zadregi je minister Košut posegel po upravnih oblasteh, samostojnem sredstvu. Umaknil je svojo predlogo, izvzemi paragraf 1, ki ga je za modifikiral tako, da je v njem izvršen madjarski jezik kakor obvezna kvalifikacija za železniške uradnike na Hrvatskem, glede ostalih 55 paragrafov pa je zaprosil parlament, naj mu dovoli, da jih izvede potom naredb. In ogrski parlament je privolil v to. S tem se je ustvaril za Madjare jako nevaren precedens: parlament se je odrekel svoji glavni prerogativi in Madjari so porušili podlago, na kateri so toliko stali dosedaj. Vso svojo borbo proti kroni so opravičevali s svojo skrbjo za obstanek ogrske ustave in svobode. Za kar se je ogrski parlament boril s toliko srčnostjo, temu se je sedaj sam odrekel. Kar je v Avstriji vsemožni paragraf 14, ki dela vse prerogative parlamenta iluzorične, to bode v svojih posledicah sedanje dovoljenje ogrskega parlamenta, da sme vlada naredbenim potom, torej brez parlamenta, izvesti železniško pragmatiko. Po vsej pravi smo rekli, da je to za Madjare osoden precedensni slučaj, kajti s tem so dali najsilnejše orožje iz rok proti Avstriji in kroni. Po isti pravici, s katero hoče ogrska vlada izvesti pragmatiko naredbenim potom, se utegne danes jutri najti na Ogrskem druga vlada, ki se ne bode zmenila za proteste parlamenta in bode naredbenim potom reševala najvažnejša vprašanja, kakor so: razmerje do Avstrije, do Hrvatske in do krona.

Ves svet se čudi, kako se je mogla ogrska vlada tako daleč spozabiti. Nikdar niso bili največjavečji časi, ko bi monarhi in izven nje tako jedini v obojnem madjarske vlade, kakor se sedaj. Vsi obojejojo Košutovo nasilje proti Hrvatom, s katerim je pač dosegel hipen efekt — ker se je rešil hrvatske obstrukcije — ali faktično pomenja umaknjen železniški pragmatiko iz parlamenta bog pred hrvatsko obstrukcijo — poraz.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Tudi treznejši madjarski politiki uvidevajo, da je ogrski parlamentarizem doživel hudo krizo, ker ga je vlada na svojem bogu pred hrvatsko obstrukcijo pobodila v blato. V teh parlamentarnih krogih vlada zato pravo razpoloženje — velikega petka. Celo nasilnik Banffy se urdi na vlado in jo obdolžuje, da je nesposobna.

Ta bivši ogrski ministarski predsednik je te dni na nekem banketu v Segedinu izjavil glede hrvatske krize, da je položaj danes težji, nego je bil leta 1848. Ogrska stoji pred politično družbeno in gospodarsko katastrofo, a politični faktorji, ki so danes na krmilu, nimajo moči, da bi to katastrofo preprečili. Hrvatsko vprašanje je največja kriza, ki je od leta 1867 naprej potresla madjarski parlament.

Seveda hoče reči Banffy, da bi bilo vse drugače, ako bi bili še bolj brutalni ljudje na krmilu, kakoršni je n. pr. — on sam. Moti se. Hrvatje so v tem sporu — kakor se pravi — v železnem sodu, da jim ni možno blizu. Ta železni sod so zakoni in obvezne pogodbe. To je zid, ob katerem si mora tudi Banffy razbiti — glavo.

Usodno je za Madjare, da nimajo sposobnosti za trezno razmišljanje, da bi prav ocenili svoje moči in ovire, ki se jim stavljajo nasproti. Njihova domišljavost nima mej. Tudi v sporu s Hrvati so posegli po nasilju, mesto da bi se bili — ko so videli srditi odpor — pametno in dostojanstveno umaknili s svoje železniške pragmatike. Nič ne dokumentuje jasneje madjarske slepote, nego ravno to, da so v tem hipu, ko hočejo izvajati gigantsko borbo z avstrijsko vlado za gospodarsko samostojnost Ogrske, izzvali najhujši konflikt na tisti hrvatski strani, kjer bi bili lahko imeli trdno zaslombo.

Kogar hočejo bogovi uničiti, ga udarijo s slepoto. Ed.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

je Garibaldi imel nekaj uspehov nasproti avstrijskemu generalu Urbanu pri Varese, seveda je imel tedaj Garibaldi zbranih 15.000 prostovoljcev, Urban pa le 6000 vojakov. Toda Urban je kmalu nato pri Castenedolu napodil Garibaldu in jih mnogo vjel. "Freundblatt" je popisal te vjetnike. Bili so precej zamazani in slabo napravljeni in niso imeli preveč za jesti. Imeli so zelo težke puške, dolgo bajoneto na tri vogle in eno mavžo za kruh. Na dan so dobili 24 centimov. Garibaldi je vsi hvallili, češ, da se izpostavlja najhujšemu ognju. Imel je okoli sebe 60 konjenikov za poročevalsko in ogledniško službo.

Leta 1860, ko je Garibaldi napravil svoj drzni pohod v Sicilijo, da tam zaneti vstajo, so neodrešeni Tržačani usled njegovih uspehov kar noreli. Tržaški vladni "Diavoleto" je to tako opisal: "Če si prejne čase stopil v kako prodajalnico, ali v kako skladišče, ali pisarno, si slišal govoriti, kako uspeva olje, kaj je s sladkorjem ali s figami, koliko se vkrcna, koliko se izkrca itd. Sedaj pa vstopi v kakšno brivnico ali v kavarno, nič drugega ne boš slišal govoriti, kakor o politiki. Ta hoče biti Maechiavelli, ta Mazzini, oni zopet Garibaldi ali Cavour. Politika je našim ljudem zmehala pamet, omračila razum, in mesto, da bi Tržačani mislili na blagor svoje dežele in bi gledali, kako bi delali dobre dobičke, norijo za Italijo. Tržačani, ki so vstopili v Garibaldijevo četo in so se v nji bojevali, so sledeči: Jakob Venezian, Anton Brufel, Filip Zamboni, Karol Veneziani, Edgar Rasković, Joahim Bertin, Anton Smuk, Fran Moković, Pavel Scamparini, Anton Rota, Simon Eliseo, Alojzij Gruzin, Anton Fedele, Soldner, Josip Caprin, Ferdinand Bianchi, Fran Vodopivec, Karol Chiozza, Rudolf Donaggio, Henrik Ferrol, Anton Dudović, Gvido Fontana, Henrik Suček, Falkner, Just Muratti, Peter Mozetič, Anton Barison, Vidali, Henrik Venezian, Zampini, Črnač, Simon Eliseo, Sancin, Leopold Mauroner, Frid. Moiconi, Al. Vodnik, Amadej Matera, Josip Venier, Pečenko, ki se je bojeval pri Mentani 1. 1867, kjer so papeževi vojaki, združeni s Francozi, Garibaldi in strahovito premleli in še nekaj drugih.

Leta 1860, ko je Garibaldi rabil za sicilski in neapolitanski pohode vojakov, se je v Trstu osnoval tajni odbor za novačenje garibaldijskih prostovoljcev, katerega pa je policija v noči od 7. do 8. oktobra zasledila in člana zaprla. Odbor je posloval v sv. ivanskem predmestju. 7. aprila 1861 je bilo zaradi teh 15 članov te organizacije obsojenih od vojaškega garnizijskega sodišča zaradi nepostavnega novačenja in veleizdaje, in sicer so dobili po 10, 5, 2 in 1 leto ječe, med njimi tudi dve gospe, ki ste dobili vsaka po 2 leti. Slednjim dvema je topniški general Benedek vstel preiskovalni zapor in tudi ostali znatno znižal kazni. Cesar pa je bil tako milostljiv, da je 19. maja 1861, ko je obiskal Trst, vse te zločince, ki so sedeli v zaporih na Gradu, popolnoma pomilostil.

Leta 1862 so se 21. in 22. julija vršile v Trstu v novici garibaldijske demonstracije, ko je prišlo v Trst nekaj nad 1000 madjarskih izletnikov. Demonstracija se je vršila v gledališču "Mauroner" ob priliki uproizvitve Verdijske opere "Ernani", katere 3. prizor je posebno vnel domoljubje Lahov in madjarskih izletnikov, ki so tako začeli vpiti "evviva Garibaldi" in "éljen Kossuth", da se je morala zavesa na povelje policije spustiti navzdol in predstava prekiniti; demonstracije so nato v "Albergo de la Ville", v kavarni "dei Speechi" in na kolodvoru ob odhodu Madjarov še tako navdušeno slavili majko Italijo in Kossuthovo domovino, da je bila policija prisiljena več mladeničev zapreti, od katerih je potem 20. septembra bil obsojen dr. Fabrizi, doma iz Sv. Vincenca v Istri, na eno leto ječe, kar so mu pozneje skrajšali na 8 mesecev. Ousodba je usaglašala, da se v Trstu brez dvoma nahaja organizirana stranka, sovražna Avstriji in povspeševalca revolucije v Italiji.

Tudi pozneje do leta 1882, ko je Garibaldi umrl, so v Trstu še večkrat demonstrirali za Italijo in Garibaldi, posebno leta 1870. Posebnih "žtev" ni bilo. Takratni liberalni tržaški listi so čestokrat tožili, da za vsakim tržaškim mladeničem, ki se je bojeval v četi Garibaldijevi, hodi policija, mesto da bi se policija brigala za javno varnost, za katero jo davko plačevalci plačajo. Okoli teh let je tudi katoliško-konzervativna "Verita" polemizirala z liberalnim "Popolo" o pomenu Garibaldijevem in "Popolo" je 23. oktobra 1869 zaključil svojo polemiko proti "Veriti" sledeče: "Poklekajte, o podležki sedaj, ko je čas, pred tem vstajenim bitjem, pred tistim plemenitim človekom, ki mu je ime: Giuseppe Garibaldi!" Policija je seveda v tistih nespitih časih ta izliv navdušenosti kmalu razvedel.

Znano je, da je Garibaldi tudi za Trst, kjer je Garibaldi in celo za naložbo, kmalu imel geselni znak, kako

"Moji dragi prijatelji! Prebral sem z obudovanjem vaš pogumni "Gazzettino" in se vam zahvaljujem. Če vas more razveseliti ena moja beseda, vaše pogumno in močno prebivalstvo, potem vam povem, da je en far... Povejte, da je tista zločesta oblast... nesreči za tisto prebivalstvo, ki je tako nesrečno, da ima tako vlado. Priročen pozdrav vsem! Vaš G. Garibaldi."

Tisto, kar je s pikami označeno, je oblast zaplenila. Torej Garibaldi je svoje Tržačane razveselil s "farjem". Leta 1870 so mu poslali addresso tržaški, tridentinski in goriški dijaki itd., povečini take address, katere je državni pravnik moral tako pleniti, da so vsaj za nekaj desetletij še tajnost za zgodovino.

Ko je 2. junija 1882 v Trst dospela vest o smrti Garibaldijevi, je seveda zopet imel največ dela državni pravnik

Dama s kamelijami.

Francoski pisatelj Aleks. Dumas (sin),
preložil dr. Ivo Šorli.

(Nadaljevanje.)

Toda med tem, ko so mi je zdel pri drugih ta način zabavljanja vtemeljen v njihovi pripravi, navdali ali prekipenja zdravju, sem čutil, da je pri Margeriti vse to le potreba, da pozabi vse okrog sebe, neka mrzlica, neka nervozna razdraženost. Pri vas kem kozarec šampanjca so njena lica bolj rdečela in kašelj, ki je bil splošno lahek in tih, jo je slednjič prisilil, da je vsakokrat naslonila glavo na naslonjalo svoje stolice ter stisnila svoje prsi z obema rokama, kadar jo je znova napadalo.

Bolelo me je, če sem pomislil, kako razjedajo ravno ti večni ekscenzi to ubogo, šibko naravo.

Slednjič se je res zgodilo, kar sem pričakoval in česar sem se bal vse večer. Proti koncu večerje jo je zgrabilo huje nego prej, in zdelo se mi je, da ji ta grozen kašelj raztrga prsi. Ubogo dekle je postalo popolnoma podpluto, je zaprlo same stranske bolečine svoje oči, in na servijeti, ki jo je pritiskala na usta, se je pokazala kapljica krvi. Naenkrat je skočila na noge in stekla v svojo spalnico.

— Kaj je Margeriti? je vprašal Gaston.

— Preveč se je smejala in zdaj kašlja kri, to je vse, je odgovorila Prudence. O! to ni nič, to se ji zgodi vsak dan. Se že vrne. Pustimo jo samo; ona želi sama tako.

Jaz pa nisem mogel prestat in o-stati, in kljub temu, da ste me Prudence in Nanica na vso moč ustavljali, sem šel iskat Margerito.

X.

Soba, v katero se je bila zatekla, je bila razsvetljena z eno samo svečo, stoječo na mizi. Margerita je ležala na hrbtu, obleka vsa v neredu, ena roka na sren, druga brez moti viseča navzdol. Na mizi je stala srebrna čaša, in v njej še polovica lahke okrvavljene vode.

Smrtnobleda in usta polodprta, je skušala priti zopet k sapi. Včasih so prsi vrtlo zahropile, in videlo se je, da ji njeni globoki vdihli nekoliko lajšajo bolečino, in da se pogreze po vsakem za hip v neko sladko brezčutnost.

Niti zganila se ni, ko sem stopil bliže, sedel k njej ter vzel njeno roko v svojo.

— A! Vi ste? se mi je nasmehnila. Moral sem biti videti preplašen, kajti pristavila je takoj:

— Ali te tudi Vam kaj narobe?
— Ne; toda Vi, ali še trpite?
— Je že bolj, hvala! Obrisala si je solze, ki jih je bil posilil kašelj v oči. Zdal sem temu že vajena, je pristavila.

— Toda na ta način se končate! sem vskliknil. Oh, da bi bil jaz Vaš prijatelj, Vaš sorodnik, da bi Vam mogel zabraniti, da si škodujete s takim življenjem!
— Eh, ali se splašate, da se razburjate radi tega? je vskliknila nekoliko trpko. Poglejte me zuna, — kdo se briga zame? Zato, ker vedo, da je vse zaman pri tej bolezi.

In vstala je hitro, vzela svečo in jo postavila pred ogledalo.

— Kako sem blede! je rekla ter pri tem pogladila svojo obleko in se dotaknila skuštranih las. Eh, prava reč! Vrnimo se k mizi! Ali greste?

Toda jaz sem sedel in se nisem premaknil.

Razumela je vtisk, ki ga je napravil ta prizor name, kakaj približala se mi je ter mi podala roko:

— No! pojdiva:

Prijel sem to roko, dvignil jo k svojim ustnicam, in dvoje solz, ki sem ju doslej zadrževal, jo je orosilo.

— Glejte ga! — kak otrok! je zaklicala ter sedla zopet k meni. Kaj Vam je? Povejte!

— Vem, da se Va moram zdeti zelo smešan, a to, kar sem ravno videl, me je grozno pretreslo.

— Kako ste dobri! A kaj hočete, da naj storim? Spati itak ne morem, in treba je, da se razvedrim na kak drug način. In slednjič: taka dekleta, kakor sem jaz, — saj je vseeno, ali je ena več ali manj na svetu? Zdravniki pravijo, da prihaja kri, ki jo bruham iz pljuč, — no, in jaz jim verjamem; več res ne morem storiti zanje.

Čujte, Margerita, sem spregovoril tedaj z vzdihom, ki ga nisem mogel več zadrževati; jaz ne vem danes še, kaka uloga Vam je namenjena v mojem življenju, toda to vem, da v tej uri ni na svetu osebe, niti moja sestra, ki bi jo bil ljubil tako, kakor ljubim Vas. In to odtlej, ko sem Vas videl prvič. Za božjo voljo, živite torej drugače in ne kakor doslej in pazite se!

— Če bi se pazila, bi umrla! Edino to mrzlično življenje me še drži po koncu. Hm, in potem: — paziti se! To je za poštene žene, ki imajo družino in prijatelje, toda me! Ko ne morem več zadovoljiti nečimurnosti

ati strasti svojih čustilcev, pa nas zapuste vsi, in za dolgi dnevi brezkončne noči, — to je potem naše življenje. O, že vem jaz vse to, — bila sem dva meseca v postelji, in že po treh tednih ni bilo nikogar več k meni.

— Vem, da Vam nisem res nič, sem se oglasil, toda — če hočete, jaz bom skrbel za Vas, kakor brat, in jaz Vas ne zapustim in jaz Vas ozdravim. In potem, ko se boste čutili dovolj močni, boste zopet nadaljevali to svoje sedanje življenje, če se Vam bo hotelo; toda uverjen sem, da si izvolite rajši miren in tih kotiček, kjer boste bolj srečni in še bolj lepi.

— Vi govorite nocoj tako, pač ker je človek po časi vna sploh drugačen, toda če bi bilo treba, bi ne imeli potrpežljivosti, o kateri govorite.

— Dovolite, Margerita, da Vas opozorim na to, da ste bili bolni dva meseca, in da sem v teh dveh mesecih prišel vsak dan.

— To je res; a zakaj niste prišli gor?

— Ker Vas tedaj še nisem poznal.

— Kaj je treba pri ženskah moje vrste teh obzirov?

— Pri ženski je treba sploh vedno obzir; to je vsaj moje mnenje.

— Torej, — Vi bi mi stregli?

— Da.

— Vi bi ostali cele dneve pri meni?

— Da.

— In cele noči?

— Ves čas, dokler bi Vam ne bil dolgočasen.

— Kako imenujete Vi to?

— Udanost.

— In od kod ta udanost?

— Iz neke nepremagljive simpatije, ki jo čutim do Vas.

— Torej ste zaljubljeni v me? Povejte mi takoj, — najnaravnije je tako.

— Mogoče. A to Vam povem pozneje, če Vam kdaj povem, ne še danes.

— Bolje bi bilo, da bi mi nikdar ne povedali.

— Zakaj?

— Ker se more roditi iz tega le dvoje.

— Kaj?

— Da Vam odrečem, in potem bi mi bili hudi, ali pa da Vas sprejemem, in potem boste imeli žalostno ljubico.

Nervozno, bolno, potro žensko, a kadar bo vesela, bo njena veselost še bolj žalostna, kakor njena žalost. Ah, imeli boste ljubico, ki kašlja kri in ki potrosi stotisoč frankov na leto. To je ljubica za starec, kakor je ta stari vojvoda, toda za mladega moža to ni. Zato so me tudi tako hitro zapustili vsi mladi moški, kar sem jih imela.

Ničesar nisem rekel, samo poslušal sem. Ta odkritosrčnost, ki je bila že skoraj izpoved, to nesrečno življenje, ki se mi je prikazalo naenkrat pod to blestečo haljo v vsej svoji strašni nagoti, življenje, ki je pred njim bežalo to nesrečno dekle v vrtnice razkošja in blaznega omamljanja, — vse to me je zgrabilo s tako silo, da nisem našel niti ene besede.

— Toda to so otročarije! je vskliknila. Dajte mi roko, in vrniva se v obednico; gotovo se že čužijo, ko naju ni toliko časa nazaj.

— Pojdite, če čutite potrebo, toda menj dovolite, da ostanem tu.

— Zakaj?

— Ker mi Vaša veselost preludo de.

— Dobro, biti hočem žalostna.

— Čakajte, Margerita, in dovolite, da Vam rečem samo eno besedo, ki ste jo gotovo čuli že neštokrat in ki je morda prav zato ne boste šteli resno, ker je Vam prenavadna, — besedo, ki je Vam jaz ne bom ponavljal nikdar več.

— In ta beseda je? je vprašala z nasmehom, s katerim se pripravi mlada mati poslušati zlobudranje svojega otroka.

— Ta je, da ne vem, ni kako mi zakaj ste Vi postali usodepolni mojemu življenju, a to vem, da je bilo vse, vse zaman, naj sem se še toliko branil, in da ste napravili name danes, ko Vas po dveh letih spet srečam, še silnejši vtisk, skratka, da Vam zdaj, ko Vas poznam ko vidim, kaj je čisto posebnega na Vas da bi ne mogel brez Vas več živeti, da zmorim, ne če me Vi ne ljubite, ampak, če mi ne dovolite, da smem vsaj jaz Vas ljubiti.

— O, Vi nesrečen človek! Rečem Vam le eno, kar je rekla gospa D.: "Potentakem ste zelo bogati!" Ali pa morda še ne veste, da jaz porabim mesečnih šest ali sedem tisoč frankov in da mi je ta vsota neobhodno potrebna? In Vi ne veste, da bi Vas spravila v najkrajšem času ob vse, in da bi Vas Vaša družina postavila pod varstvo, ako bi hoteli živeti skupaj s tako žensko, kakoršna sem jaz. Ljubite me, če hočete, kot dober prijatelj, a ne drugače. Prihajajte k meni, da se bova smejala, da se bova razgovarjala, a ne precejujte moje vrednosti, ker na meni res ni veliko. Vi imate dobro sroce, Vam je treba, da Vas kdo ljubi, Vi ste še preveč mladi in preveč čuči, da bi živeli v našem svetu. Poiščite si rajši kako poročeno žensko. Saj vidite, da sem dobro dekle in da govorim odkritosrečno s Vami.

— Če bi se pazila, bi umrla! Edino to mrzlično življenje me še drži po koncu. Hm, in potem: — paziti se! To je za poštene žene, ki imajo družino in prijatelje, toda me! Ko ne morem več zadovoljiti nečimurnosti

Hude bolečine v prsih.

Posledica prehlajenja se ne more spremeniti v nevarno bolezen niti v vnetje, ako se bolne dele takoj drgne.

Dr. RICHTERJEVIM SidroPainExpellerjem

Dr. Goldstein, 134 Rivington St. v New Yorku izjavlja: Dr. Richterjev Sidro Pain Expeller sem iznašel, kot najbojše sredstvo vseh slučajih, v katerih je treba pomoč zlasti pa za influenco, prehlajenje itd.

Nasha znamka Sidro je na vsaki steklenici.

V vseh lekarnah, 25 in 50 centov.

F. Ad. RICHTER & Co.
215 Pearl St., New York.

— A! Glejte ju! Kaj vraga delata tukaj? se je oglasila naenkrat Prudence, ki je niso videla prej, in ki se je prikazala na pragu z na pol razpušenimi lasmi in odprto obleko.... In v tem neredu sem spoznal Gastonovo roko....

Važno za rojake,

ki nameravajo potovati v staro domovino.

BRZOPARNIKI

francoske družbe, severonemškega Lloydja in Hamburg-američke proge, kateri odplujejo iz New Yorka v Evropo, kakor sledi:

V HAVRE:

(francoska proga):

LA SAVOIE

odpluje 25. julija ob 10. uri dopol.

LA TOURAINE

odpluje 1. avgusta ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE

odpluje 8. avgusta ob 10. uri dopol.

LA PROVENCE

odpluje 22. avgusta ob 10. uri dopol.

LA TOURAINE

odpluje 29. avgusta ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE

odpluje 5. septembra ob 10. uri dopol.

LA SAVOIE

odpluje 12. septembra ob 10. uri dopol.

LA PROVENCE

odpluje 19. septembra ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE

odpluje 26. septembra ob 10. uri dopol.

LA SAVOIE

odpluje 3. oktobra ob 10. uri dopol.

LA PROVENCE

odpluje 10. oktobra ob 10. uri dopol.

LA TOURAINE

odpluje 17. oktobra ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE

odpluje 24. oktobra ob 10. uri dopol.

LA SAVOIE

odpluje 31. oktobra ob 10. uri dopol.

V BREMEN:

(proga severonemškega Lloydja):

KAISER WILHELM DER GROSSE odpluje 30. julija ob 10. uri dopol.

KRONPRINZ WILHELM

odpluje 13. avgusta ob 7:30 zjutraj.

KRONPRINZESIN CECILIE

(novi) odpluje 20. avgusta ob 1. uri popol.

KAISER WILHELM DER GROSSE odpluje 27. avgusta ob 10. uri dopol.

KRONPRINZ WILHELM

odpluje 10. septembra ob 7. uri zjutr.

KRONPRINZESIN CECILIE

(novi) odpluje 17. septembra ob 11. uri dopol.

KAISER WILHELM DER GROSSE odpluje 24. septembra ob 10. uri dopol.

KAISER WILHELM II.

odpluje 1. oktobra ob 11. uri dopol.

KRONPRINZ WILHELM

odpluje 8. septembra ob 3. uri popol.

KRONPRINZESIN CECILIE

(novi) odpluje 15. oktobra ob 10. uri dopol.

KAISER WILHELM DER GROSSE odpluje 22. oktobra ob 10. uri dopol.

KAISER WILHELM II.

odpluje 29. oktobra ob 10. uri dopol.

V HAMBURG:

(Hamburg-američka proga):

DEUTSCHLAND

odpluje 29. avgusta ob 9. uri dopol.

DEUTSCHLAND

odpluje 26. septembra ob 8. uri dopol.

DEUTSCHLAND

odpluje 24. oktobra ob 7. uri zjutraj.

Za vse pobilne ali stančne posla mila gledi potovanja pišite pravotamo na:

FRANK SAKSER CO.,

109 Greenwich St., New York, kateri vam bode točno odgovoril in vas podučil o potovanju.

ONI ROJAKI,

kteri želijo potovati s manjšimi stroški, t. j. se voziti cenejši, naj se poslužijo

AUSTRO-AMERICANA PROGE,

ktera parniki vsejdo direktno med Trstom, Bako in New Yorkom.

Parniki odplujejo:

LAURA

odpluje dne 2. septembra.

FRANCESCA

odpluje dne 24. septembra.

Dalje se še kraml-poštni parniki na raspolog, kateri odplujejo kakor sledi:

V ANTWERPEN:

FINLAND

odpluje 27. julija ob 7:30 zjutraj.

VADERLAND

odpluje 3. avgusta ob 11:30 dopol.

KROONLAND

odpluje 10. avgusta ob 6:30 zjutraj.

ZEELAND

odpluje 17. avgusta ob 10:30 dopol.

FINLAND

odpluje 24. avgusta ob 6:30 zjutraj.

VADERLAND

odpluje 31. avgusta ob 10:30 dopol.

KROONLAND

odpluje 7. septembra ob 5:30 zjutraj.

ZEELAND

odpluje 14. septembra ob 8:30 zjutraj.

FINLAND

odpluje 21. septembra ob 5. uri zjutr.

VADERLAND

odpluje 28. septembra ob 8:30 dopol.

KROONLAND

odpluje 5. oktobra ob 3. uri popoludne.

ZEELAND

odpluje 12. oktobra ob 9. uri zjutraj.

FINLAND

odpluje 19. oktobra ob 3. uri popol.

VADERLAND

odpluje 26. oktobra ob 8:30 zjutraj.

V HAVRE:

LA BRETAGNE

odpluje 15. avgusta ob 10. uri dopol.

LA GASCOGNE

odpluje 14. septembra ob 10. uri dopol.

LA BRETAGNE

odpluje 28. septembra ob 10. uri dopol.

LA GASCOGNE

odpluje 12. oktobra ob 10. uri dopol.

LA BRETAGNE

odpluje 26. oktobra ob 10. uri dopol.

V BREMEN:

PRINCESS ALICE

odpluje 1. avgusta ob 10. uri dopol.

BREMEN

odpluje 8. avgusta ob 10. uri dopol.

BARBAROSSA

odpluje 15. avgusta ob 10. uri dopol.

GROSSER KURFUERST

odpluje 22. avgusta ob 10. uri dopol.

FRIEDRICH DER GROSSE

odpluje 29. avgusta ob 10. uri dopol.

BREMEN

odpluje 12. septembra ob 10. uri dopol.

BARBAR